

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 131. Peccati originalis Decretum in quadam Congregatione discussum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI. *ignorationem, contemptum, diffidentiam &*
A C. 1546. *odium rerum divinarum, & totius hominis*
depravationem in voluntate, anima & cor-
pore, non confestim, ubi hoc legerit, inter-
rogabit, quid igitur est peccatum origina-
le? aut saltem apud se dicat, quando qui-
dem hæc sententia est hæretica, quæ quæso est
Catholica?

Marcus Vergerius Senogalliensis Episcopus his subjunxit, quod omnes a Concilio doctrinam sat luculentam, perspicuam, ac dubiis omnibus solutam expectent: cum autem Roma Legatis injunctum esset, ut hunc articulum in proxima Sessione definirent, hi responderunt, Theologos esse vocandos, ut ipsimet hoc Decretum expedirent, ne quicquam suggillandi occasio aliis præbeatur.

§. CXXXI.

Peccati originalis Decretum in quadam Congregatione discussum.

Pallav. c. 9.
n. 1. & seq.

Hanc in rem die octava Junii generalis habitus est Patrum confessus, in quo Decretum a Prælatiis unacum quibusdam Theologis confectum rursus examini subiciebatur. Dicebatur ibi, *Adamum ob præcepti transgressionem amississe sanctitatem, in qua fuerat creatus. Hæc postrema vox fuit commutata in constitutus. Paceco monente, non esse citra controversiam.*

fiam, an Adamus interiorē sanctitatem ob-
tinuerit primo, quo creatus fuit, mo-
mento.

Sæcul. XVI.
A.C. 1546.

Habebatur etiam in eodem Decreto, totum Adamum ob culpam in deterius secundum corpus & animam fuisse mutatum, nulla etiam animæ parte illæsa. Hæc postrema verba deleta sunt, quod viderentur sensus etiam illis comprehendendi: cum autem diceretur ibi, quod per Baptismum non solus reatus originalis peccati remittatur, sed etiam tollatur totum id, quod veram & propriam rationem peccati habet, nihil quoad priorem quidem partem fuit oppositum; ast posterior visa est nonnullis supervacanea. Seripandus malebat dici, omnem rationem peccati tolli: Cavensis vero petebat, ut assereretur, tolli omnia peccata, sed ceteris Decretum ita probatum fuit.

Acrior tamen erat controversia circa sequentia hujus Decreti verba: *In renatis nihil remanet, quod Deus detestetur, aut odio habeat.* Objecit enim Seripandus hæc: *Cum concupiscentia sit origo, ac causa peccati, non potest a Deo odio non haberi, proin hæc Decreti propositio adeo universalis ac negativa est falsa.* Huic sententiæ etiam Cardinalis Polus suffragari videbatur, postquam vero humanæ naturæ miserias per peccatum inductas

pro-

Sæcul. XVI. A.C. 1546. prolixius enarrabat, easque Paganæ etiam Philosophiæ lumini perspectas fuisse edicebat, tandem subdidit: *Reliquæ Decreti partes mihi probantur, tantummodo dubito in recensendis verbis, quibus dicitur, in renatis nihil superesse odiosum Deo: Etenim S. Paulus haud ita generatim hac in re loquitur, ut Decretum loquebatur; sed restrictius affirmat, in renatis, qui sunt in Christo, nihil esse odiosum Deo, adeoque de cunctis renatis id neutiquam ab eo dictum. A sanctis etiam Viris quotidie ea petitio iteranda est, dimitte nobis debita nostra: igitur in ipsis pariter inest aliquid, quod Deo non placet.*

Hanc Poli sententiam Bertranus Fanensis Episcopus refellere nitebatur, dicens: *Illi, qui Decretum consecerunt, consulto selegerunt vocem renati, non autem baptizati; cum fieri possit, aliquem post susceptum baptismum persistere adhuc odiosum Deo, eo quod baptismum non susceperit parato, ut oportebat, animo; at non item, si renatus fuerit: unusquisque vere renascitur, qui in fonte baptismatis est cum Christo sepultus, prout habet Decretum.*

Postea fusius in præfati verbi defensionem excarrit, eumque loquentem excepit Bituntinus Episcopus, Seripandus vero rursus in arenam descendit, Poli que sententiam propugnavit. Verum

rum Patres nihil in hoc articulo immu-^{Sæc. XVI.}
tandum censebant: cum autem Decre-^{A.C. 1546.}
tum pariter ediceret, quod post Bapti-
sum *materialis*, non item *formalis* pars
originalis peccati remaneat, hæc verba
delebantur, seu quod SS. Patres illis
non usi fuerint, seu quod Episcopi Ec-
clesiæ auctoritatem terminis scholasticis
aliunde fat obscuris firmare nollent.

§. CXXXII.

*Articuli fidei in Decreto de peccato
originali stabiliti.*

Itaque unanimi omnium suffragio con-^{Fra Paolo}
clusa est Decreti norma, quæ novem^{l. 2. p. 157.}
sequentes articulos examini subji-
cendos complectebatur: I. *Adamus trans-*
gressione mandati justitiam amisit, in iram Dei
& mortem incurrit, in anima & corpore
deterior evasit, nullum tamen peccatum ab eo
in posteros transmissum est, sed pænæ modo
corporales.

II. *Peccatum Adami dicitur originale,*
quod ab eo in posteros derivetur, non trans-
missione, sed imitatione.

III. *Peccatum originale est ignorantia,*
aut contemptus Dei, aut certe est sine timo-
re, sine fiducia in Deum, & sine amore di-
vino, cum concupiscentia pravisque desideriis,
atque in universum depravatio totius homi-
nis in voluntate, in anima & corpore.

IV. *Est*